

Szerkesztőségi iroda:

Rimaszombat, temető-utca 12. sz. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bérmentlen levelek nem fogadtatnak el.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉT VASARNAPJÁN.

Kiadó-hivatal:

R.-szombat, Losonezi-utca 24. sz. **Rábely Miklós** könyvnyomdájában. — Ide intézendők a kiadóhivatalt illető előfizetési pénz-, hirdetésmény-, nyiltér- és felszólalások.

Hirdetési díj:

Egy négyhasábos petitsor térfogata 5 kr.
Bélyegdíj: minden beiktatás után 30 kr.

Nyiltér:

Egy sor 20 kr

Előfizetéseket elfogad: A „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala Rimaszombat Losonezi-utca 24. sz., nemkülönbön minden hazai postahivatal. Az előfizetések legezélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Ki tudja?

Ha a szesz törvényes megdrágításának egyedüli és jóakaró czélja csak az volt, hogy a nagy iszákosságnak gátat emeljen akadálytalan széles ország útján, hogy fokozza a munkakedvet, a józan gondolkodást és a felfogást, valamint az ezekből kifolyó takarékossgát; akkor azt mindnyájan minden ellenvetés nélkül melegen üdvözölhetjük, de ha nem ez volt a czélja, hanem az állami bevételek szaporítása, akkor aggodalommal kérdezhetjük: Ki tudja nem fog-e a népnek határozott ártalmára lenni? ki tudja, nem fog-e az adómentes, a technikai célokra szánt árulásba bocsájtott denaturizált spiritus élvezetéhez folyamodni? mert attól függ minden, hogyan és minő élvezhetetlen szerekkel fog denaturáltatni a spiritus, lesz-e elég szemes és lelkiismeretes az ellenőrizet? a denaturizált spiritus árulását hogyan fogják felfogni azok, akik arra szabadságot nyertek? Nem lehetetlen, hogy feltett kérdéseink alapos aggodalomra okot nem fognak szolgáltatni, de ha tekintjük az emberi természetből kifolyó, rendszeren a törvény kijátszására irányuló erős hajlamot, akkor aligha nem nekünk lesz igazunk, mert az csakugyan tagadhatatlan tény, hogy még nem alkottatott törvény, melyet az emberi ész furfangja kisebb-nagyobb mértékben ki nem játszott volna.

Itt van mindjárt szemünk előtt példa gyanánt a dohány törvény, ki venné az ember zsebéből még az utolsó krajczárt is füstre. Igaz, rendkívül megnehezítette a csempészetet, hanem azért koránt sem akadályozta meg. Állhat minden termelő háza, kapuja előtt egy egész rakás fináncz, szemem tarthatnak minden bennlakó embert, azért sohasem fogják megakadályozhatni, hogy a pajtáról ki ne kerüljön kisebb-nagyobb csomagokban a „szűz magyar.“

Ugyan ki ne ismerné azt a bizonyos gőzkazánt, melyet Bécsből küldtek Budapestre. A Dunát járta ide is, oda is. Budapestén alig hogy megmelegedett, magától felmondta a szolgálatot, ennek következtében rendszeren visszaküldetett Bécsbe a reperáció eszközlése végett. A sűrű utazgatás végre is feltűnt, egy alkalommal hivatalos szemle alá vették, hát uram fia, a belseje meg volt töltve kitünő külföldi szivarokkal. Bécsben telerakták, Budapestén kiürítették. Nagyszerű és igazán furfangos módja volt ez a szivar-csempészetnek, rendkívülisége még fokozódik az által, mert a czimzett firmát még mai napig sem fedezhették fel, pedig mozgásba hoztak egy egész fináncz armádiát.

Az a bizonyos vas-szekrény sem rossz, mely midőn már nagyon gyanus lett a hajó fedélzetén — szemmel is tartották a finánczok, hát a hajó feneké alá eresztették. Azon a helyen soha sem keresték, ki is gondolt volna arra, hogy a hajó fenekén uszik egy vas-szekrény tele finom drága szivarokkal.

Kritikus napokat élünk, évről-évre nagyobb meglepetésektől tarthatunk. Ma már majdnem elviselhetetlenné van drágítva dohányunk, cukrunk, petroleumunk, sörünk, most majd még jobban megdrágítja a regálé-megváltás. Bizonybizony nem lehetetlen, hogy majd megfizetjük egyszer a világosságot is, a levegőt, melyet Istennek jóvoltából ingyen kapunk. Ilyen a mi békénk, mely még a háborúnál is veszedelmesebb.

Ilyen kedvezőtlen körülmények között, népünk alsó rétege nem lehetetlen, hogy miután innia valamit csak kell, a denaturizált spiritushoz fog fordulni, ami pedig véghetetlen kárára lesz édes hazánk védelmi és közgazdálkodási erejére nézve, de nem lehetetlen továbbá az sem, hogy az ilyen megnehezített életviszonyok közt az Ameri-

kába való kivándorlás, nehogy megszűnnék, de sőt erősebb lendületet fog nyerni.

Halottak napja.

November elsejét az egész keresztény világ halottainak szenteli.

Kevés azon szerenéses halandók száma, kiknek ne volna oly rokonuk, barátjuk, kik a mulandó földi létből az örök világosság kapuján át ne léptek volna. De az örök világosság kapuja ránk, élőkre nézve örökös sötétség, melyben eltávozott kedveseinket nem láthatjuk soha többé, csak emlékezetük él lelkünkben, — s ez is csak néha-néha ugol fel képzeletünkben, mert az élet mindennapi küzdelme, szívünket, lelkünket az élőkhez esatolja a lét és nemlét nagy kérdései felett töprengve, nem igen van időnk azokkal foglalkozni, kik reánk és a világra nézve többé tinesenek.

De a kegyelet még is szentelt egy napot a halottaknak is, melyen szegény és gazdag, ur és szolga, boldog és boldogtalan a fájó emlékezet sulya alatt vándorol a temetőbe, felkeresni azt a keskeny sírhantot, mely alatt elhunyt kedvesének porai nyugszanak s míg ráteszi koszoruját, lelki szemei elé képzelet az elhunyt alakját, hallja szavát, beszél vele s megígéri sohajtásában: nem feledlek el!

Költőileg fogva föl e nap jelentőségét, halottak napja az élet legnemesebb érzelmeit fakasztja az élők szívében. Így kellene lenni ennek a valóságban is, s mi nem kételkedünk azon, hogy november 1-én a látogatóknak egyrésze azért kereste föl szeretteinek sírhantját, hogy azokat megkoszorozván, meggyujtsa felettök az emlékezet fátylát s ez alatt kegyelettel gondoljon azokra, kik a hantok alatt nyugszanak. De a látogatóknak egy igen jelentékeny része a kegyelet ünnepe profanizálta. E tény fényes bizonyítéka annak, hogy városi népünknek legalsó rétege még a legközönségesebb műveltség színvonalára sem emelkedett föl. Nemesak a kegyelet hiányoztat szívéből, nemesak a megilletődés, mely mások fájdalomának látására támad föl az emberi kebelben, hanem az illetlen magaviseletben is volt valami kirívó, mely a jobb érzésűek ajkaira azt az ohajtva várt sententiát esalta: nevelés jöjjön el a te országot! Nevetgöltek, viccezeket faragtak, úgy, hogy a kegyelet szent érzelmeinek adózó

T Á R C Z A.

Apró versek.

I.

Ringó lombok rejtett mélyén,
Hol még szellő sinesen jelen:
A báró ur szép kocsisát
Halva lelték egy reggelen.

Viszik is már temetőbe,
Sötét sírja meg van ásva.
Függönyön át kihallatszik
A kisasszony zokogása.

II.

Halgat a lomb. Öreg halász
Folyóvízbe hálót merit.
Közeleg már az alkonyat
Füzek között nem lát semmit.

Nem látja, hogy a szép leány
Csalt szívével halad — halad
Egy sikoltás, hörgő sóhaj
S eltűnik a habok alatt.

III.

Fonóba volt Gombos Gedi egy este,
Szeretője: Benke Boris megleste.
Ablakon át bánatára meglátta,
Hogy kaesintgat Gedi Sipos Terkára.

Benke Boris szivve vette a dolgot,
Ugy elfutott, csak egy hangot sem szólott.
Nagy bánatát Rima vízbe temette
S harmadnapra sír domborult felette.

IV.

Est-imára szól a harang
A mogorva bus zárdában.
Mennek sorban az apácák
Templomba mind, valahány van.

Csak egy mereng künn a kertben,
A zsolozsmát meg sem hallja.
Néz a messze távolba el
S fájdalommal száll sohaja.

Néz merően, — harmat-kezeit
Gyászruháján összetéve
Kínosan néz az égre fel:
„Most egy éve! most egy éve!...
Színi Péter.

U t ó i r a t.

Rimaszécs, 1888. okt. 29.

T. Szerkesztő ur! Semmi tekintetben sem szeretem utánozni Eva anyánk leányait, de most kénytelen vagyok. Mint száz nő közül kilenczvenkilenc teszi, úgy én is utóiratot csatolok utóbbi levelémhez. Meg kell tenem ezt először a magam, másodsor a rimaszécsi ifjúság s harmadszor a Janó lelkének megnyugtatósa érdekében. Az utolsó kezdem, hogy az elsőn végezzem.

Ugy történt a dolog, hogy a mult vasárnap este, midőn ép a „Gömör-Kishont“ olvasásához kezdtem, betoppan szobámba az én volt puczmajsterom, ugyanazon a Janónak személyében, a kit levelemben megörökítettem. Megállt az ajtónál, s kis szünet után roppant siralmas arcot vágva az ő sajátos dialektusával elkezdé, hogy:

— Ugyan már minek tetszett engem az újságba kitenni? En vittem be a koffert a vasutról! Hát ugyan mi van ebben?

Hamarosan ugyan nem tudtam felelni. Mint a csiklandozás úgy hatott rám a szemrehányó hang s a nevető

göres kezdte összehuzni az izmait. De azért én is roppant komoly arcot vágtam.

— Haragszik rám Janó? — kérdeztem.

— No nézzék, hát hogyne haragudnám. Mit fognak mondani otthon a faluban, ha megtudják. Azt mondják majd, hogy: „No nézzék a vén bolondot, már betegszik az újságba is!“

S a szegény Janó olyan busan nézett rám az ő szürke szemével, hogy — isten bizony — megesett a szívem rajta. Siettem is megvizsgáltam azzal, a mely legjobb orvosság az ő szíve és torka bánata ellen s ráadásul megígértem, hogy jóvá teszem bűnömöt azzal a kijelentéssel, hogy „bizony sokan visznek be koffert a vasutról s még sem teszik ki őket az újságba.“

Janót tehát sikerült kiengesztelnem, de most az a kérdés, miként békitem ki a rimaszécsi fiatalság ama tagját, ki anyira szívére vette a nemünkre használt „esunyább“ és „gyatrább“ jelzőt, hogy a „Gömör-Kishont“ utolsó számában hatalmasan titakozik állításom ellen s a nagy Océán és Afrikában szedett érvekkel igyekszik bebizonyítani, hogy mi egyáltalán nem vagyunk esunyák.

Köszönjük a bókot, de nem lehet azt szó nélkül zsebre dugnunk.

Egy közmondás szerint: a férfiak csak egy hajszállal kell szebbnek lenni az ördögnek. No hát egy hajszállal talán szebbek vagyunk mi is, de hogy jobbak egy hajszállal sem vagyunk, e mellett maga a aprehendáló S. ur tanuskodik leginkább, midőn a mi szépségünket bizonyítgatva, a rimaszécsi hölgyekről azt mondja, hogyha személyesen megismerkedtem volna velök, akkor bájaik feltüntetése végett, nem láttam volna szükségét a férfi fiatalság lepálásának. No már engedelmet kérek, de e mondásért a hölgyközönség nemesak a „esunyább“ de a „legesunyább“-nem jelzővel is méltán illethet bennünket.

Nines köztünk ragyás, szeplős, kopasz, borvirágos orru — mondja S. ur. Igaz. De stb. nem is lehet, állván a tulajdonképeni rimaszécsi fiatalság 4, mond négy tagból. De iguis van e négy tag között — s már ezt én mondom — olyan aki:

szegény nők közül akárhány még csak sirni sem tudott nyugodtan. — Később aztán megkezdődött a gyertya és koszoru lopás! Bizony kár volt annak az erkölcsnemesítő egyesületnek születése előtt meghalni! Ott a holtak birodalmában járván, első sorban a nagy halottra kellett gondolnunk — s annak új életre ébredését, nem a bibliai ítelet napjától, hanem az erélyes városi hatóságtól várunk, mely közegeit évenként egyszer, november 1-én, arra is felhasználhatná, hogy néhány órán át azokat a szegény koszorukat és gyertyákat a csirkefogóktól őriztesse!

Gömör Kishont t. e. vármegye legtöbb adót fizető bizottsági tagjainak 1889. évre összeállított és a bíráló választmány határozataira való tekintettel végleg megállapított névjegyzéke.

- 1 Gróf Andrássy Manó nagybirtokos, 10262-12¹/₂ kr.
- 2 Dr. Schopper György megyés püspök, 6634-97 kr.
- 3 Gróf Serényi László nagybirtokos, 3820-13 kr.
- 4 *Dapsy Vilmos nyug. curiai bíró, 2995-56 kr.
- 5 Fatka Ábrahám nagybirtokos, 2757-15 kr.
- 6 Bíró Luzsénzky Henrik nagybirtokos, 2692-53.
- 7 Borbély László nagybirtokos, 2540-71 kr.
- 8 Szentiványi Miklós nagybirtokos, 2141-57 kr.
- 9 Radványi Károly nagybirtokos, 2102-90 kr.
- 10 Bíró Vay Aladár nagybirtokos, 2098-54 kr.
- 11 Weisz Károly keresk. bérlő, 1831-88 kr.
- 12 Molnár Viktor nagybirtokos, 1708-29 kr.
- 13 Ragályi Ferencz nagybirtokos, 1553-89 kr.
- 14 Heizlmann Emil nagyváros, 1497-64¹/₂ kr.
- 15 Samarjay János nagybirtokos, 1483-69 kr.
- 16 Hamvay Zoltán nagybirtokos, 1421-89 kr.
- 17 Sárközy Gyula nagybirtokos, 1362-60 kr.
- 18 Dapsy Béla nagybirtokos, 1337-36 kr.
- 19 Szentmiklóssy István nagybirtokos, 1318-88 kr.
- 20 Fáy Barnabás nagybirtokos, 1237-69 kr.
- 21 Bornemissa István orszgy. képviselő, 1079-16 kr.
- 22 Szentmiklóssy Aladár nagybirtokos, 1059-95¹/₂ kr.
- 23 Szilárdy Oktáv nagybirtokos, 1030-69 kr.
- 24 Ragályi Gyula nagybirtokos, 1021-50 kr.
- 25 Hamvay Aladár nagybirtokos, 1012-09 kr.
- 26 Dráskóczy László nagybirtokos, 1009-41 kr.
- 27 Heizlmann Alfréd földbirtokos, 977-19 kr.
- 28 Böhm József fakereskedő, 945-29 kr.
- 29 Vad András földbirtokos, 926-24 kr.
- 30 Szilárdy Béla földbirtokos, 795-91 kr.
- 31 Vajda Ferdiand földbirtokos, 794-83 kr.
- 32 Szeclezky Dienes földbirtokos, 749-26 kr.
- 33 Fáy Viktor földbirtokos, 748-18 kr.
- 34 *Ifj. Hegyessy Sándor földbirtokos, 731-26 kr.
- 35 Gróf Serényi Béla földbirtokos, 713-80 kr.
- 36 Brones István földbirtokos, 705-11 kr.
- 37 Hámos Árpád földbirtokos, 702-08 kr.
- 38 Kerepessy Márton földbirtokos, 700-76 kr.
- 39 Hevessy József földbirtokos, 693-89 kr.
- 40 Hámos László orszgy. képviselő, 684-24 kr.
- 41 Hámos Aladár földbirtokos, 681-70 kr.
- 42 Fáy Gusztáv főispán, 679-21 kr.
- 43 Hevessy Bertalan földbirtokos, 677-52 kr.
- 44 Hevessy László földbirtokos, 656-45 kr.
- 45 Czibur Gusztáv földbirtokos, 653-78 kr.
- 46 *Guba Viktor urad. főerdész, 640-64 kr.
- 47 Hámos Antal földbirtokos, 624-37 kr.
- 48 Hevessy Benedek orszgy. képviselő, 616-08 kr.
- 49 Diószeghy Zsigmond földbirtokos, 615-67 kr.
- 50 *Dr. Marikovszky Gusztáv magánzó, 594-74 kr.
- 51 Hámos Zoltán földbirtokos, 567-68 kr.
- 52 Máriássy Barnabás földbirtokos, 566-51 kr.
- 53 Boélik Iván földbirtokos, 551-70 kr.
- 54 *Molnár József gyak. ügyvéd, 543-12 kr.
- 55 Bíró Bertalan földbirtokos, 539-39 kr.
- 56 Fornét Jenő kir. tszéki elnök, 519-61.
- 57 *Gaál János urad. igazgató, 516-38 kr.
- 58 Flaskó György földbirtokos, 507-73 kr.
- 59 Sebők Pál földbirtokos, 498-98 kr.
- 60 *Dr. Markó Sándor kir. közjegyző, 489-24 kr.

- 61 Báro Nyáry Sándor földbirtokos, 487-45 kr.
- 62 Czibur Pál földbirtokos, 486-40 kr.
- 63 Moesz Miksa földbirtokos, 485-92 kr.
- 64 Okolicsányi Gáspár földbirtokos, 472-35 kr.
- 65 Mariássy Andor földbirtokos, 468-59 kr.
- 66 Tóth Endre földbirtokos, 464-46 kr.
- 67 Danes László földbirtokos, 464-31 kr.
- 68 Nehrer Mátyás kereskedő, 464-07 kr.
- 69 *Madarász Lajos földbirtokos, 462-04 kr.
- 70 Ebeozky Elek földbirtokos, 461-35 kr.
- 71 Latinák Sándor, földbirtokos, 448-40 kr.
- 72 Latinák Frigyes földbirtokos, 448-39 kr.
- 73 *Bernáth Gyula földbirtokos, 447-26 kr.
- 74 Tornallyay Dezső földbirtokos, 437-81 kr.
- 75 Fáy István bérlő, 431-02 kr.
- 76 *Szabó Ágoston kir. curiai bíró, 430-54 kr.
- 77 Braun Mór földbirtokos, 430-03 kr.
- 78 *Kubinyi Aladár kir. ügyész, 406-30 kr.
- 79 Rudnák Károly bérlő, 405-00 kr.
- 80 Lukács Béla földbirtokos, 401-69 kr.
- 81 *Beliezy Viktor kir. közjegyző, 402-88 kr.
- 82 *Dr. Török János járási orvos, 401-36 kr.
- 83 Tornallyay Zoltán földbirtokos, 398-83 kr.
- 84 Szontagh Zoltán főszozolgabíró, 388-31 kr.
- 85 Molnár Lajos földbirtokos, 381-81 kr.
- 86 Id. Löcherer Tamás kir. járásbíró, 380-82 kr.
- 87 Engel Adolf kereskedő, 373-55
- 88 *Madarassy Dezső kir. tszéki bíró, 373-14 kr.
- 89 *Id. Hegyessy Sándor ügyvéd, 372-06 kr.
- 90 Putnok Mór földbirtokos, 371-99 kr.
- 91 *Kunjáthy István ref. pap, 367-44 kr.
- 92 Hubay László földbirtokos, 364-79 kr.
- 93 Ifj. Horváth László földbirtokos, 363-20 kr.
- 94 Bjl Mihály bérlő, 357-63 kr.
- 95 Kubinyi Kálmán földbirtokos, 357-59 kr.
- 96 Fekete Nándor gyógyszerész, 356-98 kr.
- 97 *Ambrózi József ügyvéd, 354-64 kr.
- 98 Mészáros Bálint plebános, 347-18 kr.
- 99 Sarlay Pál földbirtokos, 364-92 kr.
- 100 *Ragályi Géza földbirtokos, 341-66 kr.
- 101 *Csider Károly ügyvéd, 340-00 kr.
- 102 *Czékus László földbirtokos, 337-68 kr.
- 103 Madarassy Gyula földbirtokos, 335-04 kr.
- 104 Konyha József nyug. ref. pap, 334-30 kr.
- 105 Szentiványi Árpád orszgy. képviselő, 329-29 kr.
- 106 Rosenberg Márton kereskedő, 326-19¹/₂ kr.
- 107 Gasko János kereskedő, varga, 322-89 kr.
- 108 Bornemissa László alispán, 321-45 kr.
- 109 Tomesányi József földbirtokos, 330-44 kr.
- 110 Nagy Samu kir. curiai bíró, 318-20 kr.
- 111 Máriássy Géza földbirtokos, 312-78 kr.
- 112 *Ehvey Károly kir. aljárásbíró, 312-74 kr.
- 113 *Alexy Albert kereskedő, 309-06 kr.
- 114 Kubinyi József földbirtokos, 305-70 kr.
- 115 *Kishonthy Gyula ügyvéd, 302-76.
- 116 *Lovesányi Soma ügyvéd, 299-38 kr.
- 117 *Lővay Odön ügyvéd, 298-74 kr.
- 118 Alexay István molnármester, 297-78 kr.
- 119 Vajda András földbirtokos, 295-95 kr.
- 120 Remenyik Andor földbirtokos, 293-18 kr.
- 121 Ádám Márkus term. kereskedő, 293-00 kr.
- 122 Thuránszky Ádám közs. bíró, 285-97 kr.
- 123 Schlosszer Albert magánzó, 284-92 kr.
- 124 Dr. Maurer Arthur járási orvos, 284-64 kr.
- 125 Liptay József magánzó, 284-28 kr.
- 126 Szentmiklóssy Sándor földbirtokos, 284-05 kr.
- 127 *Vrbjár Péter plebános, 281-44 kr.
- 128 Ifj. Szentmiklóssy Kálmán földbirtokos, 279-42 kr.
- 129 Ruthényi Béla földbirtokos, 277-53 kr.
- 130 Grünman Arnold fakereskedő, 275-94 kr.
- 131 Baksay József kereskedő, 275-83 kr.
- 132 Ujházi László földbirtokos, 275-43 kr.
- 133 Esegly Ferencz ügyvéd, 273-34 kr.
- 134 Gömör János bérlő, 271-03 kr.
- 135 Horváth János magánzó, 269-39 kr.
- 136 *Id. Sütheó István városi árvagyám, 265-04 kr.
- 137 *Fehérváry János ny. tszéki bíró, 262-98 kr.
- 138 Szentiványi Géza földbirtokos, 261-31 kr.
- 139 Thuránszky Marelle földbirtokos, 260-00 kr.
- 140 Stolz Márton kereskedő, 257-44 kr.
- 141 Gundellinger Luezián földbirtokos, 256-43 kr.
- 142 *Ifj. Sütheó István ügyvéd, 256-30 kr.
- 143 Pongrácz Pál földbirtokos, 256-29 kr.
- 144 Ifj. Szabó László földbirtokos, 253-43 kr.
- 145 Acaffy Gusztáv földbirtokos, 252-13 kr.
- 146 Hennyey Kálmán ügyvéd, 251-11 kr.
- 147 Hamalfár Károly gyógyszerész, 250-79 kr.
- 148 Kubinyi Manó földbirtokos, 249-19 kr.
- 149 Groszmann Jakab bérlő, 248-09 kr.
- 150 Ahtisz Miklós bérlő, 247-25 kr.
- 151 *Czibur Kálmán földbirtokos, 246-02 kr.
- 152 *Urszinyi Zsigmond gyógyszerész, 245-90 kr.
- 153 Matheidesz Samu földbirtokos, 245-55 kr.
- 154 Markó J. Imre kereskedő, 243-53 kr.
- 155 Kubinyi Andor árvasz. előadó, 242-64 kr.
- 156 Babarik Márton földmives, 241-93 kr.
- 157 Kassay Antal földbirtokos, 241-08 kr.
- 158 Pasteinner Jenő gyógyszerész, 239-90 kr.
- 159 Záborszky György földbirtokos, 238-50 kr.
- 160 Török Bálint árvaszéki elnök, 237-01 kr.
- 161 Somoskeőny Ágoston földbirtokos, 236-70 kr.
- 162 *Hoffmann Miksa kereskedő, 235-60 kr.
- 163 *Szirányi Ernő magánzó, 234-92 kr.
- 164 Kubinyi Imre földbirtokos, 234-80 kr.
- 165 Ossko Lajos földbirtokos, 232-64 kr.
- 166 Horváth József földbirtokos, 232-00 kr.
- 167 Szontagh Pál földbirtokos, 231-98 kr.
- 168 *Malatinszky Frigyes földbirtokos, 230-62 kr.
- 169 Szelkóvits Károly földbirtokos, 227-80 kr.
- 170 Cseh Kovács István földbirtokos, 227-79 kr.
- 171 Szikora Imre bérlő, 225-50 kr.
- 172 *Tirszher Szilárd gyógyszerész, 225-28 kr.
- 173 Zurik Sámuel földmives, 223-11 kr.
- 174 Gutlohn Heinrich orvos, 222-54 kr.
- 175 Máriássy Gyula földbirtokos, 221-82 kr.
- 176 *Madarász Rezső magánzó, 221-76 kr.
- 177 *Pósch Dezső orvos, 221-32 kr.
- 178 *Bráz János plebános, 214-00 kr.

1. nem szereti a bort,
2. nem dohányozik,
3. már népfelkelő s
4. olyan is, aki szükség esetén még preferánczozni sem tud.

Ugyan edes S. ur, miért kényszerített ezek elmondásával a pirulásra.

De S. ur ezzel sem elégszik meg Kifogásolja a gyatra és esunya kifejezést azért, mert — amint írja — S. J. ő szintén tagja levén a „megesunyaepithetonozott” (jaj!) ifjuságnak, nem lehetett ez eljá rorszat állítani. De ha ezt S. ur is beismeri — s pedig helyesen — mi célja van a kifogásolásnak? Ez épen olyan logika, mint midőn a latin bölcsész ország-világ rémületére így okoskodik: „Baculus in angulo ergo — pluit, a bot a szegletben van, tehát — esik az eső.

Boesássa meg S. ur, hogy ezek után nem elegyeledem a „esunya” és „esunyább” kifejezés elemzésébe, mert végre a sok okoskodás s következtetés hatása folytán, „egy füst alatt” én is — mint S. ur — egy kalap alá vonnám azokat, akiket illetve a „mely”-eket nem volna helyes a teremtés remekeivel egy sorban említeni. Hanem ajánlok egy más megtorlási módot. Pipáljon le engem S. ur azzal, hogy az idej farsang alatt kösse be a legszebb rimaszécsi leány fejét, s hogy annál fényesebb legyen a bosszu, a m. kir. népfelkelés vitézei közé tartozó agglegénynek nevezett ifjuságvész kövesse a jó példát. Ez az esemény bizonyítja majd be legfényesebben, hogy nincs köztünk aglegény, s hogy nem érdemeljük a kosarat, de véglegesen megnyugtatta az én lelkemet is, mit még most az a bűn is terhel, hogy a multalkalommal elfelejtkezett sakkozó társáról, akinek ugyan az a nagy bűne van, hogy folytonosan megmattol; de önző létemre csak örülni tudok, ha ezt a bűnt minél többször követheti el, mert ekkor van alkalmam élete szép jelenék erényeiben gyönyörködnöm.

Ezek után pedig dicsértessék a rimaszécsi ifjuság most és mindörökké. Amen! S. J. 6.

Róm. kath. tanító-egyleti körgyűlés jegyzőkönyve.

Felvétetett 1888. év október hó 25-én a Rozsnyó-egyházmegyei róm. kath. tanító-egylet Várgeda-kishonti fiók körének Susányban megtartott őszi körgyűlésén.

A gyűlést megelőzendő fűdő Antolik Antal nagyszuhai plebános ur énekes nagy misét mondott, s utána a szentlélek Istent hívta segítségül, hogy elménket a jóban és hasznosban megerősítve, a gyűlést kitartó buzgalommal megegytessük.

Szent mise végeztével a szép számmal egybesereglett egyházi és világi tagok, a róm. kath. iskola termébe vonultak, hol a gyermekek és az érdekelt szűlők voltak egybegyűlve.

Jelen voltak pedig az egyház részéről: Fűdő Fendura István esperes és seregű plebános ur; fűdő Mészáros Bálint alesperes és rimaszombati plebános ur; fűdő Antolik Antal nagyszuhai és fűdő Untener Mihály pétérfalvi plebános urak; továbbá tisztelendő Dresesik János rimaszombati tanító káplán és tisztelendő Vaskó Márton nagyszuhai segéd-lelkész urak. A világiak részéről: Bahéry János elnök; ifj. Ruber Vincez jegyző, Gleich Ferencz pénztárnok, Uthy Antal Timko Mihály, Lóska Pál, Gulyás Gábor, Heiczal Alajos, Vicsziány János, Török Ferencz, Szalay Károly, Molnár Alajos, Szmolén Imre, mindnyájan tanítók, mint rendes tagok. Bolyky Gábor körjegyző, Kovács Alajos földbirtokos és Varga Péter szintén mint tagok és vendégek.

A gyűlésről több tag maradt el részint messzeség, részint más akadály miatt.

E körgyűlésünkre mintatanítás lévén kütűzve a magyar nyelv kezelése tőtagku iskolás gyermekekkel, melyet Bahéry János elnök ur tartott. Hogy pedig a gyűlés szabadabban és zavartalanul folyjon, s hogy a gyermekek távozhasanak az iskolából, első tárgynak vetetett elő.

Mintatanításán a gyermekek az iskolát elhagyva, elhőkünk rövid beszédében üdvözölte a tagokat, kérévén türelmüket az egész gyűlés tartamára s a gyűlést megoyítottnak nyilvánította.

I. A mintatanítás fölötti bírálat, eszmecsere.

Valóban nagy meglepetést keltett bennünk a gyermekeknek oly nagy előrehaladottsága anyanyelvünkben, tekintve azt, hogy a községben a magyar nyelven való tanítás csak alig néhány éve hogy behozattott Szép jelét adta ezzel elnök urnak tanítói képzettségének, mely életünk örökké meg lesz örökítve. Igaz, nincs semmi talán a világon, mely hibától ment lenne. Voltak egyes kisebb hibák e mintatanításban is, melyeket orvosolni kell. Igy pl. Uthy Antal kártársunk a magánhangzók tisztább kiejését ajánlja nagyobb figyelembe vételre, valamint a feleleteknél nem az énekes, hanem a nyomatókos, hangsúlyozott feleleteket ohajítja a gyermekekkel elsajátíttatni. Szalay Károly és Török Ferencz a községi mondókákban a „dicsértések” szóban az első „e” magánhangzót megoyítva, vagyis mint hosszú magánhangzót kívánja kiejtetni stb. Eltekintve azonban a esekélyebb hibákról, fűdő Fendura István esperes plebános ur Bahéry János elnök urat, mint ki szakavatott képzettsége jelét a magyar nyelv tanításában ily fényesen behozonyította, táradozásának gyámólesét, az elismerést, jknyóvilég kívánja megörökíteni, mely ohaját a fűdő esperes urnak a gyűlés is örömmel helyben hagyta.

2. 1888. május 24-én Várgedén megtartott tavaszi gyűlés jknyóvilég felolvasása. A jegyző a felvett jknyóvilég felolvasa, melyet a gyűlés tudomásul is vett azon helyreigazítással, hogy Lóska Pál kishömri tanító, ki véletlenül mint hiányzó tag esuzott be a mult jknyóvilégbe, a mostani jknyóvilégbe, mint jelen volt tag vétessék fel.

3. Beszámoló beszéd a Losoncuzon megtartott VI. nagygyűlésről. Tartotta: Molnár Alajos fazekas-zsaluzsányi tanító. A megtartott gyűlés egész folyamát részletesen közölte beszédében, s a körgyűlés az ott lefolyt dolgokról bővebb tudomást szerzett.

4. Jelentésekben. Glonek Ferencz antalfalvi tanító a tavaszi körgyűlésre megfűtés végett kütűzött tétel dolgozatot utólagosan küldte be, mit a kör tudomásul vett.

5. Szmolén Imre tagtárs utólagosan igazolta távollétét, mely igazoltnak nem vehető azon okból, melyet felhozott, mivel több tanító is van, kik nem reszesülnek napi és tuvar átalányban, de a gyűlésen mégis megjelennek. A kör tehát nem tekintte igazoltnak elmaradását.

Sajnálattal értesültek a kör tagjai, hogy tiszt Dráveczky Kálmán volt rimaszombati tanító-káplán más kör kebelebe távozott, részvétét jknyóvilég nyilvánítja a kör.

8. Angyal Mátyás volt aimági tanító halála fölötti részvétét jegyzőkönyvilég kívánja a kör megörökíteni.

9. Az elhözvott és meghalt kártársak helye azonban pótolva van tiszt. Dresesik János rimaszombati tanító-káplán és tiszt. Dörner János rimaszombati s.-lelkész urak személyében, kik mint rendes tagok a kör tagjai közé iratkoztak be. A kör örömmel vette tudomásul.

10. A Hoffmann-alapra adakozás végett újból fellettek szólítva a tagok, különösen azok, kik még nem adakoztak. Adakozott pedig ifj. Ruber Vincez 50 krt.

11. A hátralékos tagsági díjak beszédése. Fizették pedig részint a hátralékos, részint idej tagsági díjakat a tagok közül 11-en.

12. Elnök ur azon jelentését terjeszti a gyűlés elé, hogy Simon Endre várgedei kártársunk, ki a tanítói pályán oly fáradhatatlan s már több érdemet szerzett, s még most is kitartó buzgalommal működik, részére kütűntetésül az arany érdemkereszt megszerzését a körgyűlés a nagygyűlés elé indítványképen terjesztené fel, mely azt az illetékes helyről kieszközölné. Ezt a gyűlés el is fogadta.

13. Az 1886/7. évről kiadott évkönyv került most már szóba. Fűtisz. Mészáros Bálint alesperes és plebános ur tette meg először is megjegyzését. Eltekintve minden személyiségtől, az évkönyv írójától, ő e könyvet mint nyilvános jellegű egész országra szólónak tekint, melyet nyilvánosságánál fogva bárki olvashat és bizálhat. Minthogy pedig az évkönyv nagyon sokat vét a mondatani szabályok ellen, melyekkel az egész gömörmegyei tanítószág kompromittálva van, azon ajánlatát terjeszti a körgyűlés elé: adassék ki má-kor az évkönyv két magyar ajku tanító kezébe, kik a véletlenül becsuzott mondatani, vagy nyelvtani hibákat helyreigazítsák és mint hibátlan könyvet az olvasni szerető község elé boesásák. E vélemény nagyobb vitára is adott volna alkalmat, de a kör tagjai szavazás útján abban állapodtak meg,

hogy ez ajánlatot a bizottmányi közgyűlés elé terjesztik jkényileg, s indítványba hozzák: valamint minden munka, ugy ez is a központba küldessék, hogy azt központi elnökünk átnézés végett két tagnak adja ki.

14. A jegyzőkönyv hitelesítésére két tagnak a megválasztása. Tiszt. Draveczky Kálmán, ki a hitelesítő bizottság egyik tagja volt, körünkől eltávozott. Helyére új tag választatott tiszt. Drescsik János tk. személyében, s az új hitelesítő bizottság: tiszt. Drescsik János és Uthy Antal urakból lön megállapítva.

15. Az országos tanítói segélyalapra befizetendő tagsági díjak beszédese. Erre vonatkozólag a kör azon indítványát határozta el felterjesztés végett a nagygyűlés elé, hogy erről a számadás ép úgy nyomtathassék ki az évkönyvbe, mint a rendes tagsági díjakról, mivel az arra fizetett tagsági díj sokkal szentebb czélra fizetettik a tagok által, mint a rendes tagsági díj.

16. Végül több tárgy már nem lévén, érdemes elnökünk rövid beszédével, melyben köszönetét és örömét fejezte ki a tagoknak állandó türelméért, a gyűlés tárgyait lebonyolítottak nyilvánítva, Isten segédelmével bezárta.

Gyűlés után közébed tartatott, melyen a tagok kevés kivétellel, majdnem mindnyájan résztvettek. Az izletes ételek élvezése közt nem feledkeztek meg körünk tagjai egyetünk kiválóbb tagjairól sem, kikert poharat emelve, őket éltették. Délután az új orgona tanulságos megzemlése lett volna megtartandó, de ez, meg nem érkezte miatt, elmaradt s a mulatság vig kedv között folyt tovább zavartalanul, melynek csak a kora est vetett véget.

Ilf. Ruber Vincze, egyf. jegyző.

Levelezés.

Rimaszombat, 1888. nov. 1.

Tekintetes Szerkesztő ur! A gömörmezei általános tanító-egylet rimaszombati járásköre Rimaszombatban az ág. ev. leányiskola helyiségében folyó év okt. 31-én gyűlést tartott, mely gyűlés ügy tárgysorozatánál fogva, mint a tett indítványok körül kifejtett élnék eszmécsere következtében tartalmas volt, sajnos azonban, hogy e fajta gyűléseink, különösen a rendes tagok részéről, kevésbé látogatottak.

Próbatanítást tartott Nagy Zoltán rimaszombati tan. az osztalán népiskola II. osztályában a magyar nyelvtanból, mely próbatanítás hosszabb, de tanulságos eszmécsere után az ügyrend kívánalmainak megfelelőnek jelentetett ki.

Megtekintetvén az ág. ev. leányiskola felszerelése, mire névze határozatott, keressék meg az iskolát fenntartó ág. ev. egyház, hogy a különben jeles felszerelésű iskolának a természettanhoz ki-erleti eszközöket, és a beszéd- és értelemgyakorlatok tanításához mulhatatlan szükséges szemlélési képeket szerezni sziveskedjék.

Felolvasásokat tartottak Fülöp Benjamin, Wagensommer János és Fábry János rendes tagok. Fülöp B. „Miképen tanítható a sikeresen a fejből számolás?” című vitatételének áltetelei esekélyebb módosításokkal elfogadtatván, az egyf. központhoz ajánlólag felterjesztetnek. Wagensommer János „Mi legyen az énektanítás vég-czélja és mi módon érhető el legkönnyebben?” című értekezésében foglalt és kellően megokolt elvek alapján kimondja a járáskör, hogy az énektanítás — adlig, míg e tárgyban érdemleges intézkedés nem történik — hallás után eszközöltessék. Fölkéri a kör Wagensommer Jánost, hogy a jövő tavaszi gyűlésen az általa helyesnek talált Galin Paris-Cheró-fele tanmódot ismertetni sziveskedjék.

Fábry János főgymn tanár, rendes tag felolvasásának, melynek ezime „Mi módon lehet növendékeink itelő tehetséget ébreszteni, fejleszteni és fokozni?” minden tételét változatlanul elfogadta a járáskör s azokat tovább intézkedés végett a Wagensommer János értekezésével együtt a központhoz ajánlvá felterjeszti.

Vozáry Gyula rendes tag, elfogadott indítványára fölkéri az elnök az egyf. tagjait, hogy működési helyükön divó eredeti szókincseket összegyűjtve, a „Nyelvőr” szerkesztőségének beküldeni sziveskedjenek.

A gyűlések látogatottságának előmozdítására s az egyf. anyagi ügyeinek fejlesztésére névze tettek még indítványok, melyek elfogadtatván az egyf. központhoz elfogadás végett felterjesztetnek.

Az időközben megjelent könyvek és tanszerek ismertetésével Jenes Jolán k. a. és Nagy Zoltán bizattak meg.

Az 1889. évi tavaszi körgyűlés helyéül Jánosi tüzetvén ki. elnök a munkaprogramm megállapításával megbízatik.

Egy jelenvolt.

Pálfala, 1888. október 30.

Válasz Lenkei István urnak.

Pálfala közönsége méltó megközözzel olvasta ama hírlapi felszólalást, mit Lenkei István ur e becses lapok legközelebbi számában, a helységünkben pusztított tüzeset s ott szerzett tapasztalatai alkalmából világá bo-csájtott.

Ha a közönyösség vádja csak a közönséget illetné, az ellen nem volna szavunk, mert kétségtelen, hogy a lakosság jelentékeny része bosszantó közönyösséget és fel sem vevést tanusított a tüzeset iránt, — minek egyéb iránt lehetnek némely nyilvánosságra nem hozható okai is; de megütözésünket s felhaborodásunkat az teszi indokoltá: hogy a vádlottak padján helységünk derék, igyekező bírāja van előtérbe állítva igazságtalanul és önkényesen. Tudva azt hogy ez a megtámadás helységünk bírāja ellen már a második s hogy Lenkei István ur már a tüzeset alkalmával nem állította hangos káromlások között utca hallatára szidni és kisebbiteni oktanul a bírót, kinek egyéb hibája nincs, minthogy még a tüzesetekenél sem tud mesterileg orditozni, — hajlandók vagyunk hinni, hogy a zaklató bosszantás és kisebbitések talán személyes indoka is van. Ehez azonban semmi közünk, csak a következőket kívánjuk az igazság érdekében kijelenteni:

Hogy helységünk bírāja mindjárt a tűz keletkezésakor ott volt a helyszínén; azután kis bíróval együtt maga járta be a falut s rendelte a lakosságot az oltáshoz; a tűz tartama alatt mindig ott volt végfögtig az égő esür körül. Mikor Lenkei István ur kerestette, akkor az igaz nem volt jelen, hanem haza ment, még pedig azért, hogy a jánosi tüzölők részére némi esekély adomásról gondoskodjék.

Helységünk bírját tehát hanyagsággal és kötelesség mulasztással csak az elfogultság és a helytelenül róla tett állítás vádolhatja s mi becsületbeli kötelességnek ismerjük megvédeni őt, amaz alaptalan vádak ellen, miket rá Lenkei István ur elég méltatlanul a nyilvánosság előtt szórt, nem elégedvén meg azzal, hogy már egyszer lekorholta a lakosság előtt s nem gondolta meg, hogy egy bíró, ha kötelességmulasztást követ el, megfenyíthető illetékes hatósága utján, de a nyilvánosság előtt meghurcolni büntetlenül nem szabad, s ha ezt mégis az illetékes közegek megtörténni engedik, az által a közigazgatás tekintelye alásülyed, sőt lehetetlenné lesz tőve.

Egyebekre névze nagy köszönettel tartozunk a jánosi tüzölő társulatnak, mely már két ízben szives készséggel jött segítségünkre s jelentékenyen befolyt arra, hogy a tűz nagyobb terjedelmet nem vehetett.

Adja Isten, hogy tűznélkül virágozzék!

Pálfala helység lakossága.

Ilf. Nagy János, törvénybíró.

Id. Nagy István, hités.

Bódi István, hités.

Majoros Miklós.

Szöke István.

Ilf. Nagy István.

Gyümölcsészeti értesítés.

Van szerenésém a gyümölcsészet iránt érdeklődő hazámfiat, különösen pedig kezdő gyümölcsész-társaimat hazafüli tisztelettel értesíteni arról, hogy a gyűjteményben meglévő gyümölcsfajokról, melyeket „Gyümölcsészeti vázlatok” című munkámban bőven megismerttettem, még csak a jövő tavaszi ojtáshoz szolgálhatok ojtó-vevesszével. — Jövő évben már kiesik kezemből a mező-kovács-házi gyümölcsletelep; mert a magas kormány eladta örökáron azon kincstári birtokrészletet, melyen a telepet alapítottam s 26 év óta, a haza javára, szeretettel ápoltam, gondoztam.

Hogy mindenkit idejében kiszolgálhassak ojtóvevesszével; kérem a megrendelést tél kezdetéig megtenni nálam; mert a későn, tavasz felé érkező megrendeléseket, időhiány miatt nem lehet többé teljesítenem.

Hazai gyümölcsészetünk érdekében tisztelettel kérem a lapok t. szerkesztősegeit, hogy a becses lapjukban, a napi hírek közt, jelen értesitésemnek helyet juitatni kegyeskedjenek.

Kelt M.-Kovács-háza (Csanádmegye), 1888. szept. végén.

Bereczki Máté.

Hírek és vegyesek.

Adomány. Lengyel Samu a helybeli egyes. prot. főgymnasium tanári könyvtárának ajándékozta a „Természettudományi közlöny” 22. évi folyamát. A nemes tett önmagát dicséri.

Kinevezés. A pénzügyminiszterium ideiglenes vezetésével megbízott miniszterelnök Tárnok Alajos, volt es. kir. hadnagyot a Gömör-Kishontvármegyei kir. adófelügyelő mellé ideiglenes minőségben állami végrehajóvá nevezte ki.

Műkedvelői előadás. A helybeli műkedvelő-társulat választmánya Lengyel Samu igazgató lakásán ülést tartott, melynek a közönséget közelebből érdeklődő pontjai következők valának: Hogy a társulat működésében közel egy évig tartó szünet állt be annak oka egyfelől az, hogy a folyó év tavaszán szüntársulat érkezett városunkba, melynek működése a kiszabott időnél nemesak hosszabbra nyúlt, hanem itt időzése alatt anyagilag tönkre menvén, a társulat némely tagjai az igazgatóság távozása után is kénytelen volt itt maradni s előadások tartása által segíteni tagjait, másfelől a műkedvelő társulat szinpada és diszletei oly rozott állapotban valának, hogy azokat újakkal feleserélni szükségeseknek látszott. Ez okból igazgató még a tavasszal felhatalmazást nyert arra, hogy egy új szinpadot csináltasson s az új diszletek előállítására vonatkozólag az illető diszlet festőkkel lépjen érintkezésbe. Lengyel Samu igazgató jelentése szerint a szinpad a nyáron el is készült, s ez a réginél nemesak anyagára, hanem terjedelmére névze is jobb, a műkedvelők igényeinek megfelelőbb, az új diszleteknek métere 1 fnt 40 krba került. A választmány helyeslő tudomásul vette az igazgató-jelentését, s elhatározta, hogy az eddigi költségek fedezésére november hóban egy előadást tart, oly szindarabot választván, melynek előadására a meglévő diszletek is tökéletesen elégségesek. Előadandó darabul kijelölhetet Csiky Gergely „Buborékok” című kitűnő vígjátéka, melyben az eddigi dispositiók szerint e hó 20-ika körül gyönyörködhetünk. A darabban tizenkilenc személy játszik. — tehát a társulatnak majdnem minden tagja részt vehet benne kisebb-nagyobb szerepben. Ehez járul a gyakori próbáknak speciális élvezete, mely már magában véve is igen alkalmas időöltés a folyton hosszabbra nyuló esték unalmának elűzésére. — A választmányi ülés jegyzőkönyvéből a különböző jótékony testületek tájékoztatása végett közöljük azt is, hogy jövőre a műkedvelő társulat előadásainak 50%-át a maga részére vonja le.

Vakulj magyar! Ó jön! Ó itt van már! Vasárnap és hétfőn nagy diszleadás lesz a „Három-Rózsa” e ezétra külön feldisztett s fényesen kivilágított nagy termében, a műkedvelők nagy új szinpadán. A nagy szerenese, mely a diszleadás által városunkat érte, az, hogy valami Merelli névre haligató világbolondító gaukler ültette föl közönségünket, oly magas helyárakat szedvén, minőket művészi magaslaton álló színelőadásokért sem szokott fizetni a rimaszombati közönség s érte oly alacsony színvonalon álló, ugynevezett „műlvezettel” kedveskedett, hogy a felültezt közönségnek egy része méltó megbotránkozásának hangos szavakban adott kifejezést. A hazai esepünögők, kik kardokat, égő üszköket, gombostűket nyelnek el, valóságos oly apusi magaslaton állanak a német gaukler fölött, kinek egyetlen mutatványa sem ért két garast, — de a nagy hangú reklamok, óriási falragaszok, s a szellemidőzés, kigyóbnövés, magnetisálás, spiritizmus, gondolatolvasás stb. ígérete, — melyek csak csalátlekek valának, mert ezekből ígére semmit sem mutatott be, — akkora közönséget vonzottak a Rózsa nagy termébe, a mennyi ember emlékezetét óta alig volt. A különböző genrért kultúrálo hazai művészek éhen halnak, míg egy csalo gaukler egy este százakat gyűjt be. Így higyjünk máskor a diszes falragaszoknak!

Magyar találmány. Deme Márton, volt honvéd-huszár főhadnagynak mai számunkban közölt hírdeményére felhívjuk olvasóink figyelmét. Deme kitűnő technikus hírében áll, kinek saját találmánya főző-kocsija a katonai szakkörök figyelmét is magára vonta. A főző-kocsi, mely 3 óra alatt 800 ember részére menázsit szolgáltathat s állva vagy robogva működik, közönséges szerkér, melyen két üst a szükséges tüzhelylyel s egy láda a fa, szén stb szállítására van alkalmazva. Az új találmányra okot a sok hátrány szolgáltatott, melyekkel az elelmezési czikked eddigi elkészítése járt. E bajok annál érezhetőbbek, minél inkább függ bizonyos tekintetben a csapatok használhatósága az elelmezéstől. Ha ez hiányos, a csapatok aránylag rövid idő alatt kimerülnek, s erejük minden tekintetben csökken. Testileg gyenge emberek nem tudnak sem jól menetelni, sem lőni, sem vívni, s a nagy tömegnél a testi kimerülés magával hordja az erkölcsi fogyatkozást is. Minél fásztóbbak a hadjáratban követelt esekelyvések és erőt igénylő szüntelen nyugtalanság, annál inkább kell a hadsereg vezetőinek arról gondoskodni, hogy ezélszerű elelmezés által az elhasznált nedvek folyton pótolhassanak. De nem csak a katona testi és erkölcsi ereje függ a jó elelmezéstől, hanem a hadsereg számszerinti ereje is, mert rosszul táplált csapatoknál mindig nagy a fogyatkozás a betegségek következtében, melyeknek a köllőleg táplált test ellenálhatna. Sőt mi több, itt még oly érdekek is találkoznak, melyek küllömben mint ellenségek szoktak egymással szemközt állani, milyen a harezászat és humanitás érdeke.

Nyilvános nyugtázás. A „Gömörmezei közkörház” betegeinek könyvtárát újabbán Dr. Bernáth István új Budapestről 13, Sárkány Imréné urnó 6 és Konyha József nyug. ref. lelkész ur 26 darab könyvvel gyarapították. A melyért e helyen mondok a szenvedők nevében őszinte köszönetet. — Rimaszombat, 1888. nov. 2.

Dr. Löcherer Tamás, igazgató

Felölös szerkesztő: Dr. VERES SAMU.

Magán-hirdetések.

Fontos

a gazdaközönségnek!

A hosszú fűrtü pokróczok legolesőbb beszerzési forrása.

A budapesti kiállításon a legnagyobb éremmel kitüntetve I. ső minőségű hosszú fűrtü pokrócz fehér vagy színes [sikkokkal 4 fnt 50 krtól 10 fntig, II. od minőségű szürke 3 fnt 50 kr. darabja

HOFFMANN MIKSÁNÁL
Jolsván (Gömörmezei).

Bécsi

férfi- és gyermek-czipők tetemesen leszállított áron, míg a készlet tart, kaphatók:

TIBÉLY S. A.

kereskedésében RIMASZOMBAT.

A véghelesi

„Vera-forrás savanyuvize.”

Felsőmagyarországnak legkitűnőbb és leg-tisztább szénsavdus savanyuvize

ugy mint a Gieshübl

a bort nem festi.

Kapható bizottmányi raktárunkban: KERN ADOLF urnál Rimaszombatban, valamint:

a „Vera-forrás” kezelőségnél Véghelesen. (Zólyommegye.)

A véghelesi „Vera-forrás” kezelősége.

Birtokeladás.

Gömörmezeiben, Rimaszombat székvárosával határos Bakti-pusztán, az országot mellett s vasuti állomáshoz közel, egy — 236 hold föld és rét, — 36 hold erdő s legelő és 7 hold gyümölcsösből álló tagosított birtok, belsőség, urilak és gazdasági épületekkel együtt, előnyös feltételek mellett, szabad kézből eladó.

A feltételek iránt értekezhetni Tibában özv. Gló Norbertné tulajdonosnőnél és Tornallyán Fodor Károly ügyvédi irodájában.

